
שיעור שמו

מ"ע רכו. רכו. רל. רלא. מל"ת סו.

מצוה רכו היא שצונו להרוג את העוברים על קצת המצות בסייף והוא אמרו ית' נקם ינקם והנה נרמוז במצות לא תעשה על המצות שחייבין עליהן התזת ראש וכבר התבארו משפטי מצוה זו בפ"ז ממסכת סנהדרין :

מצוה רכו היא שצונו לחנוק העוברים על קצת מצות מיוחדות. והוא אמרו יתברך מות יומת, והנה נרמוז במצות לא תעשה על המצות שחייבין עליהן חנק. וכבר התבארו משפטי מצוה זו בשביעי ממסכת סנהדרין. (קדושים תהיו, סנהדרין פי"ד וכל דיני מיתות ב"ד פרק י"ד וט"ו) :

מצוה רל היא שצונו לתלות קצת הרוגי בית דין. והוא אמרו יתברך ותלית אותו על עץ. והנה נזכיר המצוה שחייבין העוברים עליה תליה במצות לא תעשה. וכבר התבארו משפטי מצוה זו בפרק שביעי מסנהדרין. (תצא, הלכות סנהדרין שם) :

מצוה רלא היא שצונו לקבור הרוגי בית דין ביום שנהרגו. והוא אמרו יתעלה כי קבור תקברנו ביום ההוא. ולשון ספרי כי קבור תקברנו מצות עשה והוא הדין בשאר מתים רוצה לומר שנקבור כל מתי ישראל ביום מותם. ולכן המת שאין לו מי שיתעסק בקבורתו נקרא מת מצוה כלומר המת שמצוה על כל אדם לקברו באמרו קבור תקברנו. וכבר התבארו משפטי מצוה זו בששי מסנהדרין. (תצא, הלכות סנהדרין שם) :

מצוה סו שהזהירנו מעזוב תלוי על עץ ללון כדי שלא יתחדש מזה פרסום ברכת השם בהתבוננות כשנראה שאנחנו לא נתלה זולת מגדף ועובד ע"ז כמו שבא את ה' הוא מגדף, והאזהרה מלאו זה לא תלין נבלתו על העץ. ולשון ספרי לא תלין נבלתו זו מצות לא תעשה. וכבר התבארו משפטי מצוה זו בששי מסנהדרין (כי תצא, הלכות סנהדרין פט"ו) :